

ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ἐκ τοῦ λευκώματος τῆς Κυρίας Ε. Α. Β.

«Όταν ἐσκόρπισ' ὁ Θεὸς μὲ τὰπλαστά του χέρια
Ἐς τὸν ζαφειρένιον οὐρανὸ τὰ διαμαντένια ἀστέρια,
Εἶδε τὴ γῆ πού ζήλειψε καὶ γιὰ νὰ μὴ ζηλεύῃ
Ἄνθη, κι' ἀπ' τᾶστρα πλεῖ' ὄμορφα, ἔς τοὺς κάμπους
της φυτεύει].

Κι' ὅταν ἀγγέλους ἔπλασε ἔστὸν οὐρανὸ, καὶ πάλι
Εἶδε τὴ γῆ πού ζήλειψε τὰγγελικά τους κάλλη.
Κ' εἶπε ὁ Θεός·—«Ὅλο ζωῆ, κι' ὄλ' ὄμορφια καὶ χέρι
Τὸ ὕστερό μου χάρισμα ἡ γῆ θεὸ νὰ τὸ πάρῃ!

Ἔστ' ἡ γυναῖκα εὐρέθηκε ἔς μιὰ στιγμή πλασμένη
Ἄπ' τοὺς ἀγγέλους πλεῖ' ὄμορφη καὶ πλεῖδ' ἠριτωμένη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μεγάλως ἐξεπλάγησαν ἐσχάτως οἱ ἐν Γαλλίᾳ θαυμασταὶ τοῦ κόμητος Τολστόϊ, τοῦ διασῆμου συγγραφέως τῆς *Εἰρήνης καὶ τοῦ πολέμου* καὶ τῆς *Ἄννης Κορμενίτης* ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι ὁ Ρῶσσος μυθιστοριογράφος ἐγκατέλιπε τὴν φιλολογίαν ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν σανδαλοποιάν. Ἐξακριβωθείσης τῆς παραδόξου εἰδήσεως, ἐγνώσθη ὅτι ὁ κόμης Τολστόϊ δὲν ἐγκατέλιπε μὲν τὴν γραφίδα τοῦ μυθιστοριογράφου, ἀλλὰ κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς του ἀνταλλάσσει ταύτην πρὸς τὸ σφυρίον τοῦ ὑποδηματοποιοῦ.

Ὁ Ρῶσσος μεγιστὰν κατασκευάζει ἐξαιρέτους ἐμβάδας καὶ ὑποδήματα. Ἡ κλίσις του αὐτῆ δὲν ἔχει ἀφορμὴν ἀπλῆν ἰδιοτροπίαν, διότι φρονεῖ μετὰ τοῦ Ρουσσῶ ὅτι καθῆκον ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ συνδυάζωσι τὴν πνευματικὴν πρὸς τὴν σωματικὴν ἐργασίαν, καὶ ὅτι ἂν τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἐργάτου εἶνε νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ καλλιτέχνου, ὀφείλει, τὰνάπαλιν, ὁ καλλιτέχνης, χάριν τῆς ἠθικῆς ἰσορροπίας, νὰ ταπεινοῦται ἐνίοτε μέχρι τοῦ ἐργάτου.

Ἐν τούτοις τὸ παράδειγμα τοῦ Τολστόϊ δὲν εἶνε μοναδικόν, ἀνεμνήσθησαν δὲ οἱ Γάλλοι, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τούτου, διασῆμων τινῶν σανδαλοποιῶν τῆς πατρίδος των. Ὁ Βαλδουῖνος, εἰς ἕκ των σοφωτέρων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του, ὑπῆρξε κατασκευαστῆς ὑποδημάτων ἐν Ἀμιένη συγράψας καὶ «Πραγματεῖαν περὶ τῆς ὑποδήσεως τῶν ἀρχαίων», ἐπιστημονικώτατον σύγγραμμα. Ὁ δὲ Λεοπόλδος Χάρδεν ἀπὸ ὑποδηματοποιοῦ ἀνῆλθεν εἰς σημαντικώτατα ἀξιώματα, καὶ ἐγένετο θαλαμηπόλος τῷ μεγάλῳ δουκὸς τῆς Βυρτεμβέργης. Ὁ ἐν Βορδῶ ἐγκατεστημένος Λε-

στάζ κατασκεύαζε καλοὺς στίχους καὶ καλὰ ὑποδήματα· ὁ Λουδοβίκος ΙΣΤ' τὸν ἐτίμησε διὰ τοῦ τίτλου σανδαλοποιῦ τῆς αὐλῆς. Ἔτερος, ὁ Σελλιέ, ἀκμάσας περὶ τὸν 18ον αἰῶνα, καὶ ἀσκῶν τὴν τέχνην του ἐν σκοληκοβρώτῳ παραπήγματι ἀποκέντρο γωνίας τῶν Παρισίων, ἦτο ἐπίσης ποιητής, ἐξέδωκε δὲ καὶ συλλογὴν στίχων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄσματα τοῦ διορθωτοῦ τῶν πεδίων τοῦ Ἀπόλλωνος» Ὁ δὲ λυρικός ποιητής Ἰωάννης Βαπτιστῆς Ρουσσῶ ἤρξατο τοῦ σταδίου του μαθητεῦν παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, σανδαλοποιῷ. Τέλος μεταξύ τῶν συγχρόνων ἀξίων μνείας ὑποδηματοποιῶν συγκαταλέγεται ὁ κ. Λαποέντ, μυθιστοριογράφος, οὔτινος τὰ ἐπιτυχῆ ἔργα ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ Φιγαρώ.

Ἄμερικανικὴ τις ἐφημερὶς ἀναγγέλλει τὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου ἐκ Νέας Ὠρκῆς ἀναχώρησιν δεκακισχιλίων ἠθοποιῶν, κατευθυνθησομένων εἰς διαφόρους χώρας. Ὄντως, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην οἱ ἀμερικανικοὶ θιάσοι ἄρχονται τῶν περιπλανήσεων αὐτῶν, αἵτινες διαρκοῦσι μέχρι τοῦ ἔλευσομένου Ἰουλίου. Κατὰ τοὺς δέκα τούτους μῆνας σπανίως παραμένουσιν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πλεῖοτερον τῶν δύο ἐβδομάδων, παρέχοντες βραεῖας ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς ἐργολάβους τῶν θεάτρων, ἐκ τῶν ὑποίων ἂν τινες ἐγένοντο ἑκατομμυριοῦχοι, ἀλλὰ πόσοι ἀπ' ἐτέρου ἐναύγησαν, χάριν αὐτῶν, οὐχὶ ἅπαξ, ἀλλ' εἰκοσάκις. Τὰ πρωτεύοντα πρόσωπα τοῦ θιάσου, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, λαμβάνουσιν ἀντιμισθίαν 150 μέχρι 250 δολλαρίων καθ' ἐβδομάδα· αἱ ἐνδυμασίαι καὶ αἱ δαπάναι τοῦ ταξιδίου εἶνε εἰς βάρος τῶν ἠθοποιῶν. Τὰ ἄλλα πρόσωπα τοῦ θιάσου μισθοῦνται ἀντὶ 40—50 δολλαρίων. Κατὰ μέσον ὄρον καλῶς συγκεροτημένους δραματικὸς θιάσος στοιχίζει εἰς τὸν ἐργολάβον δαπάνην 12000 δολλαρίων καθ' ἐβδομάδα. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πρώτους μεγέθους ἀστέρας, τὰς τραγωδούς καὶ τὰς *diva*, αὐταὶ πληρώνονται ποσὸν λίαν ὑπέρογκον, μὴ ὀρισμένον ἐκ τῶν προτέρων. Κατ' ἐξαιρέσιν ἡ Πάττη καὶ ἡ Σάρα Βερνάρ, κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διαμονὴν αὐτῶν, ἐδέχοντο καθ' ἐσπέραν ὀρισμένον ποσόν.

Τὸ ὑδρογραφικὸν γραφεῖον τῆς Βοσιγκτῶνος ἐδημοσίευσε σειρὰν παρατηρήσεων περὶ τοῦ ὕψους καὶ εὗρους τῶν κυμάτων, τῶν γινομένων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ. Τὸ ὕψος τῶν κυμάτων τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὑπολογίζεται εἰς 9 μέτρα κατὰ μέσον ὄρον, ἐν καιρῷ δὲ τρικυμίας εἰς 12 μέχρι 15 μέτρων. Τότε τὰ κύματα δύνανται νὰ ἐκπαθῶσιν εἰς πλάτος 150 μέχρι 180 μέτρων, ἡ δὲ διάβασις αὐτῶν δύναται νὰ διαρκέσῃ 10—11 δευτερα λεπτά. Τὸ εὐρύτερον πάντων παρατηρηθῆν κύμα ἠπλοῦτο εἰς ἕκτασιν 800 μέτρων, διήρ-

κεσε δὲ ἡ διάβασίς του περί τὰ 23 δεύτερα λεπτά.

Τὸ δένδρον *εὐκαλύπτος*, τὸ διακρινόμενον διὰ τὴν ταχύτητα τῆς αὐξήσεως αὐτοῦ δὲν εἶνε μόνον ὠφέλιμον ὡς καθιστῶν ὑγιεινὰ τὰ ἐλώδη μέρος καὶ καταστρέφον τὰ μιάσματα, καὶ ὡς παράγον ζύλον σκληρὸν καὶ ἀσφαλές, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ φθειρῶσι τὰ ἔντομα. Ἄγγλος τις μηχανικός ἀνεκάλυψε νέαν αὐτοῦ ὠφέλιμον χρῆσιν. Τὰ ξύλα τοῦ εὐκαλύπτου κοπτόμενα εἰς λεπτά τεμάχια, εἶτα δὲ ῥιπτόμενα εἰς τὸ ὕδωρ, σχηματίζουσιν ὑγρὸν κατάλληλον εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ ὠρισμένας τινὰς βλάβας τῶν ἀτμολεβήτων. Μέχρι τοῦδε μετεχειρίζοντο πρὸς τοῦτο διαφόρους μεθόδους κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον δυσχρήστους. Ἄλλ' ἡ νέα αὕτη ἀνακάλυψις, ἀπλή καὶ εὐχρηστος, αὐξάνει κατὰ μίαν ἔτι τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας παρέχει τὸ πολύτιμον δένδρον.

Ἐδημοσιεύθη ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Νηπιακοῦ Ὀρφανοτροφείου τοῦ δήμου Ἀθηναίων διὰ τὸ ἔτος 1884, ἐν ᾧ ἐκτίθεται ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ἰδρύματος τούτου. Κατ' αὐτὸν εἰσπράχθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1884 δραχμαὶ 136,096, ἔδαπανήθησαν δραχ. 95,048 ἀπέμεινε δὲ περίσσευμα δραχ. 42,732. Τῷ ἀπολογισμῷ ἐπισυνάπτεται ἔλθεσις πρὸς τὸ Ἀδελφάτον τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἐφόρου τοῦ Ὀρφανοτροφείου κ. Ἀναστασίου Ζίννη περὶ τῶν κατὰ τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα πεπραγμένων, ἐξ ἧς ἐραυζόμεθα τὰς ἐπομένους στατιστικὰς πληροφορίας:

»Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1884 ὑπῆρχον ἐκθετα βρέφη 228· ἐξετέθησαν δὲ καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦτο 300, ἐξ ὧν 140 μὲν ἄρρενα, 160 δὲ θήλεα. Αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκθέσεις εἶνε κατὰ 73 ὀλιγώτεροι τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τοῦτο δὲ ἀποδοτέον εἰς τὰς ἀληθῶς ἀξιεπαίτους ἐνεργείας τοῦ Ἀδελφάτου πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ διαγραφὴν τῶν γνησίων βρεφῶν. Ἐκ τῶν 300 ἐκτεθέντων βρεφῶν, 24 μὲν ἦσαν ἄωρα ἢ ἀτελῶς ἀνεπτυγμένα, 3 δὲ νεκρά· τὰ ἄωρα καὶ ἀτελῶς ἀνεπτυγμένα βρέφη εἶχον βέρος κατὰ μέσον ὄρον ὅσον 2064 γραμμαρίων, ἦτοι κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἔλαττον τοῦ τῶν ὠρίμων καὶ τελείων βρεφῶν. Τὰ τοιαῦτα βρέφη, τὰ ὁποῖα ὀλίγας μόνον ἡμέρας ἔζησαν, ὡς καὶ τὰ τρία νεκρά, ἐν ὧν 27, δὲν ὑπολογίζομεν ὡς εἰκόσ, οὔτε ὡς εἰσελθόντα, οὔτε ὡς τελευτήσαντα, μνημονεύομεν δ' αὐτῶν μόνον χάριν ἀκριβείας. Προστιθεμένων τῶν ἐκτεθέντων κατὰ τὸ 1884 273 ὠρίμων καὶ τελείων βρεφῶν εἰς τὰ ὑπάρχοντα τὴν 31 Δεκεμβρίου 1883 228, ἔχομεν τὸ ὅλον τῶν θρεπτῶν τοῦ δήμου κατὰ τὸ 1884 ἦτοι 501. Ἐκ τῶν 501 τούτων ἀπεβίωσαν καθ' ὅλον τὸ 1884 178, ἦτοι 35 % ἡ θνησιμότης αὕτη εἶνε κατὰ τέσ-

σαρα τοῖς ἑκατὸν ἐλάσσων τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, γεγονός ὁμολογουμένως εὐχάριστον. Αἱ 178 ἀποβιώσεις προῆλθον ἐκ τῶν ἐξῆς νοσημάτων: 104 ἐξ ἀθρεψίας, 32 ἐκ διαρροίας ὀξείας ἢ χρονίας, 19 ἐξ ὀξέων νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, 8 ἐκ νοσημάτων ὀξέων τοῦ νευρικοῦ συστήματος, 15 ἐκ διαφορῶν ἄλλων νόσων. Ἐκ τῆς ἀναλύσεως ταύτης τῶν αἰτίων τῶν ἀποβιώσεων ἐξάγεται προφανῶς τὸ λυπηρὸν συμπέρασμα, ὅτι ὑπὲρ τὰ 50 % ἐκ τῶν τετελευτηκότων κατὰ τὸ 1884, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀπώλοντο συνετεταγμένως τῆς ἀθρεψίας, νόσου ὀλεθρίας, προερχομένης κυρίως ἐκ τῆς πλημμελοῦς διαίτης, εἰς ἣν ὑποβαλλονται τὰ δύσμοιρα ταῦτα πλάσματα, ἐκ τῆς στερήσεως τῆς μητρικῆς ἀγκάλης. Ἐνταῦθα σημειωτέον, ὅτι ἐκ τῶν 104 ἀποβιώσαντων ἐξ ἀθρεψίας βρεφῶν 54 μὲν διετράφησαν ἐν τῷ Νηπιακῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτῶν, 50 δ' ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπὸ νοθοτρόφων. Υἱοθετήθησαν δὲ κατὰ τὸ 1884 19, ἐξ ὧν ἄρρενα 8 καὶ 11 θήλεα. Διεγράφησαν δὲ ὡς τέκνα γνήσια, ἀνήκοντα εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς νοθοτρόφους ὑπ' ὧν διετρέφοντο 98, ὧν ἄρρενα 48 καὶ θήλεα 50.

Ἐφημερίς τις ἐν Μονάχῳ ἐδημοσίευσεν στατιστικὸν πῖνακα περὶ τοῦ παραχθέντος ζύθου κατὰ τὸ 1884. Κατὰ τὸν ἐν λόγῳ πῖνακα τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ζυθοπωλείων κατέχει ἡ Μεγάλη Βρετανία, καὶ συνεπῶς παράγει πλειότερον ζύθον, ἦτοι 27,050 ζυθοπωλεῖα ἐν αὐτῇ κατεσκευάσαν 44,060,000 ἑκατόλιτρα ζύθου. Μετ' αὐτὴν ἀκολουθεῖ ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία, ἐν ἣ ὑπάρχουσι 25,989 ζυθοπωλεῖα παραγαγόντα 41,211,691 ἑκατόλιτρα. Ἀκολουθῶς ἔρχονται κατὰ σειρὰν λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζυθοπωλείων ἡ Γαλλία (3005), ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ (2380), ἡ Αὐστρουγγαρία (2053), ἡ Βελγικὴ (1250), ἡ Ὀλλανδία (400) ἡ Ρωσία (466), ἡ Ἑλβετία (424), ἡ Νορβηγία (400), ἡ Σουηδία (322), ἡ Δανία (251) καὶ ἡ Ἰταλία (152). Ἄλλ' ἡ τάξις αὕτη δὲν τηρεῖται καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς τοῦ ζύθου ἐν ἐκάστη τῶν ἀνωτέρω χωρῶν. Ὡτως ἡ Γαλλία, ἣτις κατέχει τὴν τρίτην σειρὰν, λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζυθοπωλείων, κατέχει τὴν ἕκτην σειρὰν ἐν τῇ παραγωγῇ, ἀνερχομένη εἰς 8,320,000 ἑκατόλιτρα. Ἡ δὲ βόρειος Ἀμερικὴ, ἡ Αὐстро-Ὀγγαρία καὶ τὸ Βέλγιον παράγουσι περισσότερον ζύθον.

Διδάσκαλος χωρίου πρὸς τοὺς μαθητάς.— Αὐριο, παιδιὰ, θὰ σὰς διηγηθῶ τὴν ἱστορίαν τοῦ αὐγοῦ τοῦ Κολόμβου· διὰ νὰ τὸ καταλάβετε ὅμως καλά, πρέπει ὁ καθένας ἀπὸ σὰς νὰ φέρῃ ἀπὸ ἕνα αὐγό. Ὅποιος δὲν ἔχει αὐτὸ εἰμπορεῖ νὰ φέρῃ καὶ βούτρο.